

## Bemærkninger til lovforslaget

### Almindelige bemærkninger

#### 1. Baggrunden for lovforslaget

I december 1992 nedsatte boligministeren et udvalg om obligatorisk individuel måling af forbrugsposter. Udvalgets kommissorium var at komme med forslag til, hvordan det økonomiske incitament og dermed motivationen til at spare på forbrugsposter kan øges for den enkelte.

Udvalget afgav betænkning (nr. 1286) i februar 1995, bl.a. med anbefaling af

at der indføres krav om individuel varmemåling i alt nybyggeri med virkning fra 1. juli 1995

at der indføres krav om individuel varmemåling i eksisterende byggeri inden udgangen af 1998, hvor dette er økonomisk/teknisk muligt.

I forlængelse af anbefalingerne udtalte Boligselskabernes Landsforening, at hvis de i forhold til deres beboere skal argumentere for, at beboernes forbrug skal måles individuelt med betydelige omkostninger til følge, skal der, hvor individuel afregningsmåling er teknisk mulig, skabes en klar lovhjemmel for, at værk og forbruger indgår aftaler herom i lighed med det individuelle afregningssystem, som allerede er gældende på elområdet. Det vil sige, at man følger princippet om, at den der forbruger energien, også alene hæfter for dette forbrug.

På vandforsyningsområdet er der, med baggrund i ovennævnte betænkning, blevet fremsat et lovforslag der bygges på princippet om, at forbrugeren alene hæfter.

På elforsyningsområdet har princippet gennem lang tid været almindeligt accepteret og anvendt. På varmforsyningsområdet derimod er det en udbredt praksis, at varmforsyningssselskaber indgår leveringskontrakter direkte med udlejer/ejere, og dermed sikrer sig, at ikke kun forbrugeren hæfter, men også at udlejer/ejer hæfter subsidiært for den forbrugte varme.

Gas- og varmeprisudvalget har hidtil haft den praksis, at forbrugeren hæfter for betaling af gas og varme, men er blevet underkendt af både konkurrenceankenævnet og Højesteret (UfR 1993.542 H).

Konkurrenceankenævnets kendelser samt højesterets dom underkender dog ikke princippet generelt, men lægger vægt på, at når leveringskontrakten er indgået mellem udlejer/ejer og forsyningssselskabet, er det ikke urimeligt, at den, der har indgået kontrakten, også skal hæfte.

Boligselskabernes Landsforening har på baggrund af ovenstående rettet henvendelse til miljø- og energiministeren samt boligministeren med ønske om, at der skabes en klar lovhjemmel for, at den enkelte lejer kan opnå et egentligt selvstændigt kundeforhold over for varmeværker.

Miljø- og energiministeren og boligministeren er enig i, at der bør ske en ligestilling af ejere og lejere/andelshavere o.l., og at der derfor på naturgas-/varmforsyningsområdet bør tilvejebringes en klar hjemmel for en kundemæssig ligestilling mellem boliglejere/andelshavere o.l. og boligejere. Varme- og naturgasforsyningssselskaber bør, i tilfælde hvor der er installeret et selvstændigt stik med selvstændig måler til den enkelte boligenhed, der kan måle boligenhedens varmeforbrug, og hvor de byggetekniske forudsætninger i øvrigt er tilstede, kunne tilpligtes at indgå aftale om leverance af naturgas og varme med lejere/andelshavere o.l. af den pågældende boligenhed, uden at udlejer/ejeren subsidiært hæfter for betalingen.

#### 2. Sigtet med lovforslaget

Lovforslaget fastsætter regler for en ligestilling mellem lejere/andelshavere o.l. og parcelhusejere med hensyn til hæftelse for betaling af gas og varme, i de situationer hvor dette er teknisk muligt, dvs., hvor der er installeret et selvstændigt stik med selvstændig måler til boligenheden.

Typiske boligenheder, der vil være omfattet af lovændringen, vil derfor være nye tætte, lave bebyggelser.

#### 3. Forholdet til EU-retten

Det vurderes, at forslaget ikke indeholder EU-retlige aspekter.